

Sygn. akt SD 49/18

**ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

11 października 2018 r.

Małopolski Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Krakowie w następującym składzie:

Przewodniczący - Anna Nawrot doradca podatkowy
Sędzia - Konrad Bańdo doradca podatkowy
Sędzia - Radosław Olesiński doradca podatkowy

Protokolant Joanna Żoła doradca podatkowy

Po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu z dnia 11.10.2018 roku z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych o ukaranie doradcy podatkowego _____ numer wpisu _____ za czyn polegający na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego poprzez naruszenie przepisów art. 36 pkt 2 ustawy dnia 5 lipca 1996 roku o doradztwie podatkowym, w związku z art. 4 ust 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, tj. niewywiązania się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2015-2016

- uznaje Obwinionego za winnego zarzucanych mu czynów tj. art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym w. zw. z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych poprzez niewywiązanie się Obwinionego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2015-2016 r.

i na podstawie art. 64 ust. 2 pkt. 2 ustawy o doradztwie podatkowym (Dz.U. z 2016r Poz. 794) orzeka karę nagany.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 73 Ustawy o doradztwie podatkowym z dnia 5 lipca 1996r. (Dz.U. z 2016r Poz. 794) od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu II instancji w terminie 14 dni od dnia doręczenia, wraz z uzasadnieniem.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 września 2017 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP wszczął wobec Obwinionego postępowanie wyjaśniające. Postanowienie to zostało następnie prawidłowo doręczone Obwinionemu (w trybie art. 132 § 1 k.p.k. w zw. z art. 79 u.d.p.). Kolejnym postanowieniem z dnia 2 listopada 2017 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP przedstawił Obwinionemu zarzut nienależytego wykonywania obowiązków zawodowych poprzez naruszenie art. 36 pkt 2 u.d.p. w związku z art.4 ust.2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych tj. niewywiązywania się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2015-2016.

Zawiadomieniem z dnia 2 listopada 2017 r. pouczone Obwinionego o prawie do przejrzania akt sprawy.

Obwiniony zachował postawę bierną, nie oferując w toku całego postępowania wyjaśniającego przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego żadnych konkretnych wyjaśnień na temat przyczyn niewypełniania nałożonego na niego obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji. Podobnie również podczas właściwego postępowania dyscyplinarnego Obwiniony nie podjął aktywnych działań.

Wobec powyższego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP w dniu 12 kwietnia 2018r. skierował do Sądu Dyscyplinarnego wnioski o ukaranie doradcy podatkowego nr wpisu za czyn polegający na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego, a to poprzez naruszenie przepisów art. 36 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust.2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych tj. niewywiązywanie się doradcy podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2015-2016.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W toku przewodu sądowego ustalono, że weryfikacja indywidualnego konta Pana doradcy podatkowego w panelu mDoradca wykazała, że w okresie rozliczeniowym 2015-2016 Obwiniony nie uzyskał wymaganego minimum ilości punktów określonego w przepisach wewnątrz korporacyjnych.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie treści zawiadomienia przewodniczącego Komisji Ochrony Zawodu, Etyki i Spraw Wewnątrz korporacyjnych KRDP z dnia 6 lipca 2017r. o podejrzeniu popełnienia czynu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną, z której wynika, że Obwiniony nie wywiązał się z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji, ponieważ nie uzyskał odpowiedniej minimalnej ilości punktów potwierdzających wykonanie tego obowiązku w okresie rozliczeniowym 2015-2016, uzyskując wyłącznie 14 punktów. Wezwany pismem z dnia 28 lipca 2017r. do udzielenia wyjaśnień doradca podatkowy wystosował pismo do Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP Oddział Małopolski, w którym wyjaśnił, że został już napomniany i ukarany naganą za uchybienia w obowiązku doszkalania za poprzednie lata, w związku z czym podjął działania, aby w latach kolejnych tj. 2016-2017 wywiązać się z tego obowiązku. Wyraził również swoje niezadowolenie faktem prowadzenia wobec niego czynności wyjaśniających, gdy w jego przekonaniu nie dano mu możliwości wprowadzenia zmian i poprawy, przez co postępowanie wyjaśniające w jego opinii miałyby być przedwczesne i nieuzasadnione.

Obwiniony zawiadomiony o terminie końcowego zaznajomienia się z materiałami postępowania wyjaśniającego nie skorzystał z prawa do przejrzenia akt sprawy, wniesienia zastrzeżeń i wniosków dowodowych. Również w postępowaniu dyscyplinarnym przed Sądem Obwiniony nie podejmował żadnych aktywnych działań w celu wyjaśnienia, usprawiedliwienia uchybienia w wypełniania obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, nie stawiał się na rozprawę, prawidłowo zawiadomiony, zachowując tym samym w dalszym ciągu bierną postawę wobec swoich obowiązków korporacyjnych.

Powyżej wspomniane dokumenty w postaci zawiadomienia oraz dokumentów zgromadzonych w postępowaniu wyjaśniającym przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego uznane za dowód w postępowaniu dyscyplinarnym przed Sądem Dyscyplinarnym nie budzą zastrzeżeń ani wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności. Ustalony stan faktyczny znajduje swoje potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Pomimo chęci poprawy o czym w trakcie czynności sprawdzających w piśmie skierowanym do Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Obwiniony nadmienił, Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom, a przede wszystkim Sąd nie dostrzegł żadnych widocznych działań po stronie Obwinionego w realizacji obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji w okresie rozliczeniowym 2015-2016, a same wyjaśnienia uznając za chaotyczne, niespójne. Natomiast zastrzeżenia Obwinionego co do prowadzonego postępowania Sąd uznał za bezzasadne.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (także jako u.d.p.) doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem oraz za czyny sprzeczne z zasadami etyki zawodowej.

Art. 36 u.d.p. wśród obowiązków doradcy podatkowego wymienia obowiązek stałego podnoszenia swoich kwalifikacji o czym stanowi pkt 2 art.36 ustawy o doradztwie podatkowym. Podniesienie tego obowiązku do rangi ustawowej świadczy niewątpliwie, że jest to jeden z najważniejszych obowiązków doradcy podatkowego. Wynika to przede wszystkim z faktu, że przynależność do samorządu zawodowego jakim jest Krajowa Izba Doradców Podatkowych jest obowiązkowa i to na samych doradcach podatkowych spoczywa obowiązek zapewnienia ciągłości jej działania, efektywności w wykonywaniu swoich zadań oraz utrzymania jej struktury. Ponadto zgodnie z uchwałą 750/2010 z dnia 8 grudnia 2010r. (zmienioną uchwałą 32/2014 z dnia 11 lutego 2014r.) Krajowa Rada Doradców Podatkowych ustaliła zasady stałego podnoszenia kwalifikacji doradcy podatkowego oraz wprowadziła tryb punktacji, oceniający spełnienie przedmiotowego obowiązku.

W myśl art. 4 ust.2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych obowiązkiem doradcy podatkowego jest stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych i dalej zgodnie z art.11 e zasad etyki wykonując obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji, doradca podatkowy zobowiązany jest do uzyskania minimum 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat, przy czym w jednym roku doradca podatkowy jest obowiązany uzyskać minimum 25% dwuletniego limitu, czyli 8 punktów. W przypadku zawieszenia wykonywania zawodu w części roku kalendarzowego doradcy podatkowi są zobowiązani do uzyskania liczby punktów proporcjonalnej do liczby miesięcy wykonywania zawodu w danym okresie rozliczeniowym.

Doradca podatkowy w zakresie swoich uprawnień działa jako osoba zaufania publicznego, a każdy kto decyduje się na wykonywanie takiego zawodu przyjmuje na siebie szereg obowiązków i powinności, których realizacja wynika z jego istoty i specyfiki. Nałożenie obowiązku doskonalenia zawodowego w drodze normy o charakterze ustawowym stanowi wyraz troski o zapewnienie najwyższej jakości świadczonych usług. Obowiązkiem doradcy podatkowego od momentu wpisu na listę, a więc od momentu przynależności do samorządu zawodowego jest podnoszenie kwalifikacji zawodowych i dążenie do zachowania wysokiego poziomu wiadomości i umiejętności niezbędnych do wykonywania zawodu. Realizacja powyższego obowiązku odbywa się między innymi poprzez uczestnictwo w szkoleniach zawodowych organizowanych przez samorząd, konferencjach, sympozjach, wykładach, zjazdach jak również poprzez samokształcenie podlegające punktowemu systemowi oceny podnoszenia kwalifikacji zawodowych (np. w przeprowadzaniu wystąpień w ramach szkolenia, publikacji artykułu, książki).

Zgodnie z art.11g Zasad Etyki Doradców Podatkowych dla celów dowodowych spełnienia obowiązku podnoszenia kwalifikacji, doradcy podatkowi zobowiązani są do uzyskiwania potwierdzeń uczestniczenia w dopuszczalnych formach kształcenia, a Krajowa Rada Doradców Podatkowych zobowiązana jest do zapewnienia w systemie mDoradca centralnej ewidencji wypełniania przez doradców podatkowych obowiązku podnoszenia kwalifikacji. Doradca podatkowy uczestniczący w formach kształcenia organizowanych przez inne podmioty niż organy lub jednostki organizacyjne Krajowej Izby Doradców Podatkowych, zobowiązany jest niezwłocznie, nie później niż do 31 marca roku następnego dokonać właściwe wpisy w centralnej ewidencji.

W świetle ujawnionego materiału dowodowego bezspornym w ocenie Sądu jest, że Obwiniony ignorując obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji w sposób określony w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych naruszył przepisy art.36 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (tj. Dz.U. z 2016r. poz. 794 ze zm.) w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych tj. obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

W ocenie Sądu niewywiązywanie się z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych rodzi ryzyko naruszenia interesów klientów, do ochrony których Obwiniony jako doradca podatkowy jest zobowiązany. Sąd Dyscyplinarny nie może tolerować zachowania jawnie sprzecznego z prawem korporacyjnym.

Katalog kar dyscyplinarnych został określony w art. 64 ust. 4 u.d.p., zgodnie z którym karami dyscyplinarnymi są: upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3 oraz pozbawienie prawa wykonywania zawodu. Kary te zostały uszeregowane od najmniej dolegliwej do najsurowszej.

Sąd wymierzył Obwinionemu karę nagany, która nie jest karą najłagodniejszą, lecz jednocześnie nadal nie oddziałuje bezpośrednio na sytuację zawodową stanowiąc przeszkodę w wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego. Okolicznością świadczącą na niekorzyść Obwinionego jest fakt, iż był już karany dyscyplinarnie. W aspekcie wymiaru kary i jej uzasadnienia Sąd wziął pod uwagę stopień szkodliwości czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne oceniając go jako znaczny (rodzaj naruszonego obowiązku, wagę naruszenia,) a także cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do Obwinionego

oraz cele związane z kształtowaniem świadomości prawnej w związku z wykonywaniem zawodu doradcy podatkowego.

Wymierzając karę nagany Sąd uznał, że zadziała ona dyscyplinująco, prewencyjnie i jest adekwatna do wagi, stopnia szkodliwości czynu i okoliczności jego popełnienia.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji